

Kuuden tunnin tutkiva improvisaatio

Black Box 6.2.2017 klo 15–21

Yleisöpalautteet

Sain kirjallisia yleisöpalautteita 19 kpl, joista 17 oli täytetty paperikaavakkeeseen paikan päällä ja kaksi tuli sähköpostitse (toinen jo tapahtuman aikana, toinen seuraavana päivänä).

Vastaajista naisia oli 14 ja miehiä 5.

Vastaajien ikäjakauma oli seuraava (yksi vastaajista ei ilmoittanut ikäänsä):

- 27-vuotiaita 2 kpl (molemmat miehiä)
- 32-vuotiaita 2 kpl (nainen & mies)
- yksi 33-vuotias (nainen)
- 34–50 -vuotiaita 0 kpl
- yksi 51-vuotias (nainen)
- yksi 53-vuotias (nainen)
- 54-vuotiaita 2 kpl (molemmat naisia)
- 58-vuotiaita 2 kpl (nainen & mies)
- yksi 59-vuotias (nainen)
- yksi noin 60-vuotias (nainen)
- 66-vuotiaita 2 kpl (nainen & mies)
- yksi 67-vuotias (nainen)
- yksi 68-vuotias (nainen)
- yksi 71-vuotias (nainen)

Vastaajien läsnäoloajat:

- yksi osallistui 5 minuuttia (n. 60-vuotias nainen)
- yksi osallistui 45 minuuttia (32-vuotias nainen)
- viisi henkilöä osallistui noin tunnin ajan (27- ja 66-vuotias mies sekä 54- ja 59-vuotias nainen ja yksi iätön nainen)
- neljä henkilöä osallistui 1 tunnin ja 30 minuuttia (27- ja 32-vuotias mies sekä 33- ja 51-vuotias nainen)
- yksi osallistui 1 tunnin ja 45 minuuttia (53-vuotias nainen)
- yksi osallistui kahdessa jaksossa; ensin 1 tunnin ja 50 minuuttia ja myöhemmin vielä 45 minuuttia (68-vuotias nainen)
- yksi osallistui 2 tuntia 5 minuuttia (67-vuotias nainen)
- kaksi henkilöä osallistui 2 tuntia ja 10 minuuttia (58-vuotiaat mies & nainen)
- yksi osallistui 2 tuntia 30 minuuttia (71-vuotias nainen)
- yksi osallistui 2 tuntia 45 minuuttia (54-vuotias nainen)
- yksi osallistui 2 tuntia 50 minuuttia (66-vuotias nainen)

Kirjalliset palautteet:

1. 27-vuotias mies, paikalla 1 tunti ja 30 minuuttia klo 16:15–17:45: ”Musiikki toi mieleen visuaalista, kuvia, muistoja, muistoja luonnossa myös. Muistelevuus ja menneisyys, utuisena, haikeana ja kauniinakin. Myös vesi, meri, vene ja aallot.” (Pyytää äänitettä omaan käyttöönsä.)
2. 27-vuotias mies, paikalla 1 tunnin klo 19–20: ”Rauhaa kaikesta hässäkästä. Kauneutta, lumoa. Jotain aitoa ja teeskentelemättömyyttä.” (Kysyy myös mahdollisuutta saada äänitettä omaan tutkimuskäyttöön.)
3. 32-vuotias mies, paikalla 1 tuntia 30 minuuttia klo 19:10–20:50: ”Musikaalista rentoutta.”

4. 32-vuotias nainen, paikalla 45 minuuttia klo 16:35–17:20: ”Rauhoittumista. Lumoutumista. Hengittävyyttä. Jatkuvuutta. Katkeavuutta. Virkistymistä.”
5. 33-vuotias nainen, paikalla 1 tunnin ja 30 minuuttia klo 19:20–20:50: ”Rauhoittavaa ja hypnoottista. Musiikki vei videon kera transsimaiseen tilaan.”
6. 51-vuotias nainen, paikalla 1 tunnin ja 30 minuuttia klo 19:30–21:00: ”Olipa hieno! Koin syvää rentoutta. Jos olisi mitattu pulssia ja verenpainetta, varmaan olisivat laskeneet. Filmi oli mielenkiintoinen. Välillä tosin koin, että se ehkä hieman söi huomiota musiikilta. Ajattelin, että olisi mukavaa, jos Black Boxissa jatkossakin järjestettäisiin tämän tyyppisiä improvisaatiokonsertteja makuutyynyineen, sellaista rauhoittavaa musiikkia stressaantuneelle kansalle! Kiitos tästä!”
7. 53-vuotias nainen, paikalla 1 tunnin ja 45 minuuttia klo 15:30–17:15: ”Rauhoittavaa musiikkia.”
8. 54-vuotias nainen, paikalla 1 tunnin klo 15–16: ”Lähtötilanteessa ihastutti tilan lämmin sisustus, hämäryys, kauniit soittimet valaistuna, taustakankaan väriläikkä. Ensisävelestä solahdin rauhaan. Ihan ajattomuuteen. Oli kumma tuttuus olotilassa. Samanlainen hiljainen rauha kuin meidän satavuotiaan savusaunan seinien sisällä. Kuuntelin musiikkia silmät kiinni. Tuntuu, että ehdin kuunnella kaiken, kuulla sävyt, tuntea ne, ajatella ne. Melkein kuin omat sormet olisivat soittaneet mukana. Kuulin ja aistin soinnin ja värähtelyn tilassa. Ihan intervalleja, yllättäviäkin, joita en yrittänyt enkä halunnutkaan analysoida. Musiikissa oli minulle temposta riippumatta jatkuva rauha. Ja välillä sydämellinen ilo! Kuinka ihanaa oli olla vain. Kertakaikkinen hämmästyks ja ennenkokematon asia oli kyllä tunne ajankulusta. Siinä vaiheessa, kun olin kuunnellut musiikkia kauan, aivan rauhassa ja levollisena, avasin silmät. Olin aivan varma, että aikaa oli kulunut kauan, koska kokemukseni oli kirjoittamani kaltainen, syvä hetki. Miltei järkytyin, kun kello oli 15.20!!! Kuinka niin pieni hetki voi tuntua niin valtavan paljolta. Ihan kaikelta. Olihan se huojentavaa, koska etukäteen tiesin voivani olla paikalla tunnin ja että nyt saisin vielä jatkaa kuuntelua, mutta kuinka voi käydä noin?”
9. 54-vuotias nainen, paikalla 2 tuntia 45 minuuttia klo 18:15–21:00: ”Oli todella rentouttavaa, rauhoittavaa. Ajatukset leijailivat ensi alkuun omille teilleen, mutta yritin palauttaa itseni musisointiin ja olla enemmän läsnä tilassa. Onnistuin ja nautin entistä enemmän. Koin rauhaa. <3”
10. 58-vuotias mies, paikalla 2 tuntia ja 10 minuuttia klo 17:00–19:10: ”Äänten kulku. Antaa omien ajatusten tulla ja mennä, päivän aika viikkojenkin kokemusten. Kanteleen soinnin muinainen kutsu. Liittyy johonkin hyvin alkuperäiseen ja samalla todellisen kokemuksen ytimeen. Kiitollisena siitä että voi tällaista kokea.”
11. 58-vuotias nainen, paikalla 2 tuntia ja 10 minuuttia klo 17:00–19:10: ”Tullessani olin ahdistunut ja mieli oli sekava. Töissä on meneillään yt:t ja kaksi työtoveriani irtisanottiin. Itse olen odottanut koko päivän puhelinsoittoa – jota ei vielä tullut. Tulin surullisena ja lukossa. Soiton aikana mieli keveni, rautapanta keuhkojen ympärillä suli. Soitto toi mielikuvia, se oli kuin nousevia pisaroita se oli kulunut puu, jossa jo syyt näkyivät, se oli ilmaa ja keveyttä. Lävitseni kulki tuttuus kuin sukupolvet olisivat tervehtineet minua. Ajantaju katosi. Nämä kaksi tuntia sulautuivat ajattomuudeksi jossa saatoin leijua. Kevenin ja hengitys alkoi kulkea. Soitto kohtasi jotakin minussa, sähköä, aivoja kutitti iloiset soinnut. Olin kuin ”kirkossa” jossa on läsnä epätila joka ei muistuta mitään aiemman kokemaani. Irtsosin hyvällä tavalla murheesta. poistuvin keveämmällä mielellä. Kiitos.”
12. 59-vuotias nainen, paikalla noin 1 tunnin klo 19–20: ”Päällimmäinen tunne oli ihana rauha ja levollisuus. Pientä huvittuneisuutta Kalevalameiningin myötä. Suomen 100-vuotisjuhlan kunniaksi tietysti oli tuo kuvasto. Kanteleensoiton kuuleminen tuntui todella hyvältä. Näin mielessäni kuvia vapaana laukkaavista villihevosista Ranskan etelärannikolla, välillä kirsikankukkia Japanissa ja välillä tarkkailin soittajaa, välillä tyynyjen päällä rennosti loikoilevia muita kuulijoita. Ehdottomasti rentouttava, miellyttävä kokemus. Uskoisin, että

ahdistusta, levottomuutta ja unettomuutta kokeville henkilöille tällainen sessio olisi hyvinkin terapeutinen. Onneksi huomasin Metro-lehdessä tapahtumasta 6.2.17 julkaistun pikku-uutisen. Muuten en olisi osannut tulla paikalle. Järjestäkää ehdottomasti uusinta kevätkaudella!”

13. Noin 60-vuotias nainen, paikalla 5 minuuttia klo noin 17:00: *”Hiljainen, sointuisa. Musiikki kuului, yleisö oli hiljaa. Tunnelma oli virkistävä vaikka oli pimeää.”*
14. 66-vuotias mies, paikalla 1 tunnin klo 15:30–16:30: *”Eri musiikit näytävät vaikeuta eri tavalla. Jotkut rentouttaa, jotkut nukuttaa, jotkut pitää herällä/herätä”* (ei-suomenkielinen?)
15. 66-vuotias nainen, paikalla 2 tuntia ja 50 minuuttia klo 15:00–17:50: *”Kiitos Arja. Levollista, näin välillä unia. Vähän kylmä oli.”*
16. 67-vuotias nainen, paikalla 2 tuntia ja 5 minuuttia klo 15:00–17:05: *”Pitempäänkin olisin viihtynyt, mutta koira piti lähteä pissattamaan – pimeä sali + kantele tuolilla kuunnellen alkoi nukuttaa niin, varmaan salamanukahtamista olikin -> joten siirryin lattialle, jossa 1 ½ t ajattelin että noinhän pohjolan väkikin nukutettiin kanteleen soittoon. Virkistyin!”*
17. 68-vuotias nainen, paikalla kahdessa jaksossa, ensin 1 tunnin ja 50 minuuttia klo 15:30–17:20, ja toisen kerran 45 minuuttia klo 18:00–18:45: *”Palasin lapsuuteni niitylle siskon kanssa tanssimaan kukkaseppele hiuksissa. Maailma on tässä. Ei ole mitään huolia. Kaikki on selvää ja täydellistä.”*
18. 71-vuotias, paikalla 2 tuntia ja 30 minuuttia: *”Kiitos! <3 <3 Rauhaa lempeyttä Sielu sai levätä Upeaa tietoa karjalaisuudesta. Erikoinen rentouttava kokemus.”* (Kertoo tietoja miehensä suvusta, jolla Kastinen sukunimenä)
19. Iätön nainen, paikalla 1 tunnin klo 16:20–17:20: *”Ihmettelen soittajan kykyä soittaa niin kauan, taitavaa soitantoa. Tila rauhoitti, musiikki puhdisti mieltä, rentoutti ja virkisti. Katkaisi päivän kiireistä ja tuntui mukavalta vain olla. Sopisi hyvin sovellettavaksi psyykkisten potilaiden rauhoittamiseen tai kylpylän suolahuoneen tunnelmaan. Luonnonäänien soljuntaa.”*

